

اے عمو، بگو لا اله الا الله، کلمه‌ای که با آن نزد الله از تو دفاع کنم

از سعید بن مُستَبٍ از پدرش روایت کرده که گفت: هنگامی که وفات ابوطالب فرا رسید، رسول الله صلی الله علیه وسلم نزد او آمد و ابوجهل و عبدالله بن ابی امیه بن مغیره را نزد او یافت، پس فرمود: «اے عمو، بگو لا اله الا الله، کلمه‌ای که با آن نزد الله از تو دفاع کنم»، پس ابوجهل و عبدالله بن ابی امیه گفتند: آیا از دین عبدالطلب رویگردانی می‌کنی؟ پس رسول الله صلی الله علیه وسلم همچنان این سخن را بر او عرضه می‌کرد، و آنان نیز آن سخن را تکرار می‌کردند تا آنکه ابوطالب در آخرین سخن‌ش به آنان گفت: بر دین عبدالطلب [هستم] و از گفتن لا اله الا الله ابا ورزید. راوی می‌گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «به الله سوگند تا وقتی که نهی نشوم برایت استغفار می‌خواهم» پس الله تعالی این آیه را نازل کرد: {ما کان لِلنَّبِيِّ وَالذِّينَ آمَنُوا أَن يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُسْرِكِينَ} [توبه: ۱۱۳] (برای پیامبر و کسانی که ایمان آوردن سزاوار نیست که برای مشرکان آمرزش بخواهند...) و الله درباره ابوطالب این آیه را خطاب به پیامبر صلی الله علیه وسلم نازل کرد: {إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحَبَّتْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ} [قصص: ۵۶] ([ای پیامبر،] بی‌تردید، تو نمی‌توانی هر کس را دوست داشته باشی [به اجبار به راه راست] هدایت کنی؛ بلکه الله است که هر کس را بخواهد هدایت می‌کند).

[صحیح] [متفق علیه]

پیامبر صلی الله علیه وسلم به نزد عمومیش که در حال جان سپردن بود رفت و به او فرمود: اے عمو، بگو «لا اله الا الله»، سخنی که نزد الله با آن برایت گواهی دهم. ابوجهل و عبدالله بن ابی امیه گفتند: ای ابوطالب، دین پدرت عبدالطلب را ترک می‌گویی؟ منظورشان عبادت بتها بود، و این را آنقدر تکرار کردند که آخرین سخنی که به آنان گفت این بود که: بر دین عبدالطلب هستم، دین شرک و پرسش بتها. پس پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمود: تا وقتی که پروردگارم مرا نهی نکرده برایت دعای مغفرت خواهم کرد. سپس این سخن حق تعالی نازل شد که: {ما کان لِلنَّبِيِّ وَالذِّينَ آمَنُوا أَن يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُسْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَئِي قُرْبَى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ} (برای پیامبر و کسانی که ایمان آوردن سزاوار نیست که برای مشرکان - پس از اینکه برایشان آشکار شد که آنان اهل دوزخند - آمرزش بخواهند؛ هر چند از نزدیکان باشند) [توبه: ۱۱۳]. و این سخن الله تعالی درباره ابوطالب نازل گردید که: {إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحَبَّتْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ} ([ای پیامبر،] بی‌تردید، تو نمی‌توانی هر کس را دوست داشته باشی [به اجبار به راه راست] هدایت کنی؛ بلکه الله است که هر کس را بخواهد هدایت می‌کند) [قصص: ۵۶]، تو نمی‌توانی کسی را به مجرد آنکه خواهان هدایتش هستی هدایت کنی، بلکه وظیفه تو ابلاغ است و الله هر که را بخواهد هدایت می‌کند.

النّجّات الخيريّة
ALNAJAT CHARITY

